

Zuhaitz magiko bat landatu zuen haurra

Nork daki duela zenbat urte, mendi eta baso oparoen artean ezkutatutako herrixka txiki batean, Marc izeneko mutil bat bizi zen. Marc mutil berezia zen, begiak jakin-min beteak eta gaueko zerua bezain bihotz handia zuena. Gauero, izarrak beren belotik ateratzen zirenean, Marc ametsen eta mirari mundu batean sartzen zen.

Gau batean, Marc bere gela txikiko leihotik zerua behatzen ari zela, izar distiratsu batek bere arreta erakarri zuen. Izar horren argia hain zen bizia, ezen deika ari zitzaiola zirudien. Intrigatuta, Marcek izar horri jarraitzea erabaki zuen, zain zituen abenturak imajinatu gabe.

Herria inguratzen zuen baso sorginduan zehar ibiltzen, Marc inoiz ikusi ez zuen leku misteriotsu batera iritsi zen. Soilgune baten erdian, zuhaitz dotore bat zegoen, diamanteen antzera distiratzen zuten hostoak eta argia irradiatzen zuten fruituak zituena. Jarraitu zuen izarrak hara eraman zuen, eta Marcek zuhaitz magikoaren erakarpen ezinbestekoa sentitu zuen.

Hurbildu ahala, Marcek ahots leun bat entzun zuen zuhaitzaren hostoetatik zetorrela. Ahotsak esan zion zuhaitz magikoa zela, bere magian sinesten zutenei desioak betetzeko gai zena. Liluratuta, Marcek galdetu zuen nola frogatu zezakeen zuhaitzean zuen

sinesmena.

Zuhaitzak erantzun zuen leku berezi batean landatu behar zela, non denek bere magiaz gozatu ahal izango zuten. Bihotza ilusioz beteta, Marcek herriko plazan landatuko zuela agindu zuen zuhaitza, denek ikusi eta bere magian sinetsi ahal izateko.

Basoko lagunen laguntzarekin, Marcek herriaren bihotzean landatu zuen zuhaitz magikoa. Zuhaitzaren sustraiak lurra ukitu bezain laster, argi distiratsu batekin distiratzen hasi zen, herria poz eta itxaropenez betez.

Ordutik, zuhaitz magikoa herriko ilusioen zaindari bihurtu zen, bisitatzen zuten guztiei argia eta itxaropena eskainiz. Eta gauero, Marc zeru izartsuaren azpian lo hartzen zuenean, abentura magikoez amesten zuen, bere ametsa egia bihurtu zela jakinda.

Eta hala bazan ala ez bazan, sar dadila kalabazan eta atera dadila herriko plazan!